

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

16. De admirabili visione Imper. Mauricij, qui ob excessus suos rogavit Deum, vt hic potius quàm in futuro reciperet, deque eius suppliciis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

dem redierunt. Huius horrendi prodigij memoria iugiter præ oculis super pavementum marmoreum candidum & politum in decollatione Vdonis cruor est, qui tam indelibiliter adhæret pavimento, vt de essentia marmoris esse quodammodo videatur: super locum illum, vbi decollatio facta est, semper rapetia iacent. Et super electos Episcopos Te Deum laudamus canitur: & iuxta morem collocantur, ibi ad orationem prosternendo, vt videntes sibi caueant, ne fortè pereant sicut ille. A Domino verè factum est istud ad terrorem Episcoporum illius Ecclesiæ, & omnium inuitilium prælatorū, vt audientes contremiscant læsæ maiestatis terribile iudicium & seuerissimam vltionem.

Eusebii lib. 17. rerum Roman. & Ioann. Zonaras tom. 3. Annalium in Mauricio. Niceph. Callist. li. 18. cap. 40. histor. Ecclesiast. De admirabili visione Imp. Mauricij, qui ob excessus suos rogauit Deum, vt hic potius quàm in futuro reciperet, de que eius supplicijs.

CAP. XVI.

MAuricius Imperat. cum variis excessibus Deum graniter offendisset, vir quidam monachico habitu circumamicus, & in religione clarus, spata denudata à foro vsque ad anquam gladiatoris statuam discurrens Imperatorem omnibus in occisione gladij morturum prædixit. Similiter & Herodianus Mauri-

LIBER VIII.

99

Mauricio manifestè, quæ sibi fuerant ventura, prædixit. Imperatore verò noctu discalceato litaniam cum tota vrbe agente, & transeunte ad Carpiana loca, tumultuantes quidam ex multitudine contra Imperatorem lapidibus iaciunt, ita vt vix Imperator cum Theodosio suo saluaretur, & orationes compleret apud Blacernas. Anno verò imperij sui vicesimo, Mauricius in se reuersus, & sciens quod nihil Deum lateat, sed omnibus reddat secundum opera ipsorum, & recogitans excessum, quem in captiuitate perpetrauerat, non redimendam, expedire iudicauit in hac vita se recipere pro peccato, & non in futura: & factas preces in scriptis transmissit ad omnes patriarchales sedes, & ad omnes ciuitates sibi subiectas, & ad monasteria quæ sunt in eremo, & in Hierosolymis: & ad lauras pecunias, & cereos, & incensa: vt orarent pro se quod hic reciperet, & non in futuro sæculo. Scandalizabatur autem, & in Philippicum generum suum, quod in philiteram nominaretur. Porro Philippicus diuersè iurabat imperatori, quod purus esset in seruitio eius, & apud se nullum dolum haberet. Cumque Mauricius supplicaret DEO misericordiam præstandi animæ suæ, quadam nocte dormiens in visu, ante æneam palatij portam imagini saluatoris se vidit assistere, & copiosum populum pariter assistentem. Tunc facta est vox ex caractere magni Dei, & Saluatoris

Qq 2

uatoris

920 COLLATION. SACRAR.
uatoris nostri Iesu Christi, dicens: Date Mauri-
cium. Et tenentes eum iudiciorum ministri,
exhibuerunt ante purpureum vmbilicum, qui
illic erat, & ait ad eum propria voce: Vbi vis,
reddam tibi, hic, an in futuro sæculo: Quo au-
dito, ille respondit; Amator hominum Domi-
ne & iudex iuste, hic potius, & non in sæculo.
Et iussit diuina vox tradi Mauricum, & Con-
stantiam vxorem eius, & omnem cognatio-
nem domus ipsius, Phocæ militi. Expergesa-
ctus ergo Mauricius, vocatum eum qui cor-
ram se dormiebat, misit ad Philippicum ge-
nerum suum, vt celeriter eum duceret ad se.
Cumq; illum abiisset, vocauit eum. Qui con-
surgens aduocata vxore sua Cordia, osculatus
est, dicens: Salue: iam non me videbis. Quæ ex-
clamauit cum fletu, magna voce ad parace-
mumenum dicens, A diuro te per Deum, quæ
est hæc causa, ob quam quærit hac hora. At
ille iurauit se ignorare, quia repente de som-
no exsurgens Imperator misit eum. Philippicus
ergo quæsiuit corpus Christi percipere, & sic
ad Imperatorem properare. Vxor autem ia-
cebat in terra se volutans & plorans, & Deum
exorans. Ingressus verò Philippicus cubi-
culum Regium, proiecit se ad pedes Impera-
toris. Imperator autem dicit ei; Ignosce mihi
propter dominum, quia peccaui tibi. Nam v-
que nunc scandalizabar in te. Et iubens exire
paracemumenum, surrexit, & cecidit ad pe-
des

des Philippici, dicens: Ignosce mihi, quia modo certissime scio, quia nihil peccaueris in me. Sed dic mihi, scis aliquem inter agmina nostra Phocam militem? At verò Philippicus recogitans dicit ei: Vnum agnosco, qui ante modicum tempus procurator ab exercitu destinatus, contradicebat imperio tuo. At Imperator ait: Cuius est qualitatis? Qui ait: Iuuenis & temerarius, sed tamen timidus. Tunc Mauricius: Si timidus, inquit, profectò & homicida. Et referebat Philippico somni reuelationem. Porro nocte illa visa est stella in cælo, quæ dicitur cometa. In crastino autem venit magistratus, qui missus fuerat ad sanctos eremi patres, ferens responsa ab eis huiusmodi: Deus recepta poenitentia tua, saluabit animam tuam. & cum sanctis cum tota domo tua te constituet. Ab imperio verò cum ignominia & discrimine discedes. His auditis Mauricius, glorificauit magnifice Deum. Paulo post verò exorta seditionis causa Phocas Imperator creatur, qui in necem Mauricij commotus, missis militibus duxit eum Chalcedonem ad Eutropium portum, & primò quidem cruciavit eum in aedibus filiorum: post Imperator eum punit. Nam quinque filij eius mares coram visibus illius præocciderunt. Verum Mauricius patienter infelicitatem sustinens, Deum in omnibus inuocabat, & crebrò pronunciauit, dicens: Iustus es Domine, & rectum iudicium

Q 9 3 cium

922 COLLATION. SACRAR.
cium tuū. Fit itaq; mors ſiliorum epitaphium
patris, præſtendens virtutem in mole cala-
mitatis. Cumq; nutrix vnum ex imperatoris
pueris furata fuiſſet, ſuumq; pro eo interem-
ptioni obtuliſſet, Mauricius non annuit, ſed
ſuum requiſiuit. Aiunt itaq; quidam, quod
eo occiſo lac cum cruore fluxerit, ita vt om-
nes inſipientes dire lamentarentur. Sic ergo
Imperator naturæ legibus etiã celiſior factus,
vitam commutat.

*D. Gregorius Magnus lib. 4. Dialogorum, cap 36. De
Stephano quodam per errorem e corpore educto, et
poſtea in illud reuerſo, de que illius atq; alterius cu
iuſdam militis admirabili viſione.*

CAP. XVII.

Iuſtris vir Stephanus, quem bene noſſi,
de ſemetipſo mihi narrare conſueerat
quia in Conſtantinopolitana vrbe pro quadã
cauſa demoratus, moleſtia corporis ſuperue-
niente deſunctus eſt. Cumq; medicus atque
pigmentarius ad aperienda eum, atque con-
diendum eſſet quæſitus, & die eodem minime
inuentus, ſubſequenti nocte corpus iacuit in-
humatum. Qui ductus ad inferni loca, vidit
multa quæ prius audita non credidit. Sed cum
præſidenti illic iudici præſentatus fuiſſet, ab
eo receptus non eſt, ita vt diceret: Non
hunc adduci, ſed Stephanum ferrarium iuſſi.
Qui ſtatim reductus in corpore eſt, & Ste-
phanus ferrarius, qui iuxta eum habitabat, ead-
dem